

[Prima Pagină](#) > ... > [Bani/Creanțe Pecuniare](#) > [Punerea Sub Sechestru a Bunurilor Pe Durata Unei Anchete În Țările UE](#) > [Scotland](#)

Punerea sub sechestru a bunurilor pe durata unei anchete în țările UE

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

Scoția

1 Care sunt diferitele tipuri de măsuri?

Măsuri subordonate (*diligence on the dependence*)

O măsură subordonată este o măsură asigurătorie utilizată în cursul acțiunii în instanță sau imediat înainte de începerea acesteia. Măsura subordonată îi permite unui reclamant (creditorul) să conserve activele pârâtului astfel încât acestea să fie disponibile pentru executarea oricărui decret (hotărâri) pronunțat într-o acțiune în justiție în favoarea reclamantului.

Există două tipuri de măsuri subordonate. Primul, poprirea subordonată (*arrestment on the dependence*), este o metodă prin care un reclamant dintr-o acțiune pentru plata unei sume de bani poate „îngheța” efectiv orice sume de bani sau active ale pârâtului aflate în mâinile unui terț. Astfel, părții terțe în cauză i se interzice să facă plata sumelor de bani sau să transfere activul. Al doilea tip, gajul subordonat (*inhibition on the dependence*), împiedică pârâtul să transfere sau să înstrăineze orice bunuri moștenite aflate în proprietatea sa. Acesta este utilizat mai degrabă în legătură cu terenuri sau clădiri, decât în legătură cu bani sau bunuri mobile, și împiedică pârâtul să dispună de proprietate într-un mod care ar putea prejudicia pretenția unui reclamant, de exemplu prin vânzarea proprietății și apoi prin înstrăinarea sumelor obținute.

Atât poprirea, cât și gajul subordonat se pot transforma într-o acțiune normală de executare dacă este pronunțat un decret în favoarea reclamantului în acțiunea în justiție.

Sechestrul provizoriu

Sechestrul provizoriu este o acțiune provizorie, similară cu măsurile subordonate, care permite unui reclamant să pună sechestrul pe bunurile mobile ale pârâtului pe durata acțiunii în justiție. Acesta restricționează efectiv capacitatea pârâtului de a dispune de bunurile mobile aflate în posesia sa și care fac obiectul sechestrului până la soluționarea acțiunii. Cu toate acestea, sechestrul provizoriu nu poate fi utilizat în cazul unei locuințe și anumite articole sunt scutite. După obținerea decretului, acesta nu se transformă în sechestrul în execuție; o somație de plată (*charge for payment*) și un sechestrul suplimentar sunt necesare înainte ca articolele care fac obiectul sechestrului să poată fi scoase la licitație.

Interdicția provizorie

Interdicția este un ordin al instanței prin care o persoană este împiedicată să facă un lucru, cum ar fi înstrăinarea proprietății, astfel încât aceasta poate fi utilizată pentru păstrarea situației existente a unui pârât. Interdicția provizorie are aceeași eficiență juridică precum o interdicție, însă, în general, este acordată într-un stadiu timpuriu al acțiunii în justiție, după formularea unei cereri de interdicție și înainte de examinarea faptelor. Prin urmare, poate fi mai ușor atacată sau anulată.

Conservarea documentelor și a altor bunuri

O instanță poate pronunța un ordin pentru conservarea provizorie a documentelor și a altor bunuri (inclusiv terenuri) care vor permite unei părți să conserve dovezi concrete sau să obțină probe.

2 Care sunt condițiile în care se pot dispune asemenea măsuri?

2.1 Procedura

Măsuri subordonate (*diligence on the dependence*)

O măsură subordonată poate fi inițiată numai la ordinul unei instanțe. Atât *Court of Session*, cât și *Sheriff Court* pot acorda un mandat pentru poprire sau gaj subordonat sau pentru sechestrul provizoriu. Poprirea și sechestrul provizoriu sunt aplicabile numai în cazul în care prin acțiune se solicită plata unei sume de bani, cu excepția cheltuielilor. Mandatul pentru gaj este aplicabil în cazul în care acțiunea conține o concluzie similară sau se solicită aplicarea specifică a unei obligații pentru transferul proprietății transmisibile prin succesiune către reclamant sau acordarea unui drept real de garanție asupra proprietății transmisibile prin succesiune.

Într-o acțiune în fața *Sheriff Court*, reclamantul solicită de obicei un mandat pentru măsuri subordonate prin intermediul cererii inițiale. O cerere inițială cuprinde pretenția reclamantului. O măsură subordonată se poate aplica în orice moment până la emiterea unui decret definitiv în favoarea reclamantului. Poprirea, gajul sau sechestrul se comunică sau se notifică de obicei de către un executor (*sheriff officer*) (un funcționar al instanței numit pentru comunicarea sau notificarea documentelor și pentru executarea ordinelor).

În *Court of Session* (curtea supremă în materie civilă în Scoția), mandatele pentru măsuri subordonate sunt obținute printr-o cerere. *Lord Ordinary* [orice judecător din cadrul Secției externe (*Outer House*) a *Court of Session*] poate acorda apoi un ordin pentru măsura respectivă. Borderourile de poprire, gaj sau sechestrul sunt executate de obicei de către un executor (*Messenger-at-Arms*) (un funcționar al *Court of Session* numit pentru comunicarea sau notificarea documentelor și pentru executarea hotărârilor judecătorești).

Conservarea documentelor și a altor bunuri

Înainte ca instanța să poată acorda un ordin în cazul în care litigiul cu care au legătură documentele sau bunurile nu a început încă, este necesar ca solicitatul să arate că este probabil să fie inițiată procedura civilă și că, în cadrul acesteia, pot apărea întrebări referitoare la documentele relevante sau la alte bunuri. Într-o acțiune care a fost inițiată, ordinul va fi acordat numai în cazul în care reclamantul arată că acesta este necesar pentru a-i permite să aducă precizări în sprijinul susținerilor deja făcute (respectiv să dovedească ceea ce a afirmat în cauza sa). Dacă este acordată cererea, ordinul va specifica modul în care trebuie să se dea curs acesteia. Ulterior, o copie certificată a ordinului trebuie să fie notificată sau comunicată părților împotriva cărora a fost emis.

2.2 Principalele condiții

Măsuri subordonate (*diligence on the dependence*)

Măsura subordonată este discreționară și instanțele nu vor acorda un mandat pentru aceasta decât dacă sunt convinse că este rezonabil să facă acest lucru în toate circumstanțele, în conformitate cu prevederile Legii din 1987 privind debitorii (Scoția). Reclamantului îi va reveni sarcina de a convinge instanța că ordinul trebuie pronunțat.

Interdicția provizorie

Judecătorul (*Sheriff*) trebuie să fie convins de urgența chestiunii și de concludența cauzei înainte de a acorda interdicția provizorie. Aceasta trebuie să fie adecvată având în vedere toate circumstanțele, iar judecătorul (*Sheriff*) trebuie să fie convins că mai multe neajunsuri vor fi cauzate reclamantului dacă interdicția provizorie nu ar fi acordată, decât ar fi cauzate pârâtului dacă aceasta este acordată.

Conservarea documentelor și a altor bunuri

Înainte ca instanța să poată acorda ordinul, este necesar ca solicitatul să arate că este probabil să fie inițiată procedura civilă și că, în cadrul acesteia, pot apărea întrebări relevante referitoare la documente sau la alte bunuri. Dacă procedurile civile au fost deja inițiate, ordinul va fi acordat numai în cazul în care reclamantul arată că acesta este necesar (a se vedea punctul 2.1 de mai sus).

3 Care este obiectul și natura măsurilor de acest fel?

3.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul unor asemenea măsuri?

Măsuri subordonate (*diligence on the dependence*)

O poprire în vigoare „îngheață” bunurile sau sumele de bani deținute de către pârât, însă care se află în mâinile unui terț. Acest terț este denumit terț poprit (*arrestee*). Fondurile sau bunurile poprite nu pot fi luate în posesie de către creditor și nici nu pot fi vândute înainte de pronunțarea decretului. Dacă un decret este pronunțat în favoarea reclamantului, fondurile pot face obiectul eliberării automate, însă, pentru eliberarea bunurilor, trebuie să fie inițiată o acțiune de executare a popririi (*action of furthcoming*).

Gajul este o măsură personală care împiedică pârâtul să dispună de sau să acorde o garanție asupra interesului său în proprietatea transmisibilă prin moștenire pe care o deține, cauzând un prejudiciu creditorilor. Gajurile sunt utilizate împotriva proprietății transmisibile prin moștenire aflate în proprietatea pârâtului, mai degrabă decât împotriva proprietății datorate acestuia de către un terț.

Bunurile mobile corporale pot face obiectul unui sechestr provizoriu, însă cu anumite excepții. Printre excepții se numără orice articol ținut în locuința pârâtului, articolele necesare pentru activitatea sau activitatea comercială a pârâtului, bunurile perisabile și, sub rezerva unei valori impuse, vehiculul pârâtului.

Interdicția provizorie

Printr-o interdicție provizorie se interzice pârâtului să îndeplinească o anumită acțiune cu aplicabilitate imediată. Aceasta poate avea efectul împiedicării unui pârât sau a unui terț să ia măsuri în legătură cu orice fel de active.

Conservarea documentelor și a altor bunuri

Court of Session și *Sheriff Court* au competențe extinse pentru a dispune conservarea, custodia și reținerea documentelor și a altor bunuri (inclusiv terenuri) care pot fi relevante în orice acțiune în justiție prezentă sau viitoare. Curtea poate dispune prezentarea și recuperarea oricărui astfel de bunuri, precum și prelevarea de mostre și poate efectua orice experiment pe acestea.

3.2 Care sunt efectele măsurilor de acest fel?

Măsuri subordonate (*diligence on the dependence*)

Poprirea are efectul „înghețării” bunurilor sau fondurilor deținute de către pârât și care se află în mâinile unui terț. Dacă terțul dispune de activele care au fost poprite, atunci este răspunzător față de reclamant pentru valoarea acestora. Dacă reclamantul are câștig de cauză, acesta are un drept de preferință asupra bunului poprit. Poprirea îngheață, însă nu transferă proprietatea către reclamant.

Un gaj subordonat nu acordă reclamantului un drept real asupra bunului și acesta nu poate iniția o acțiune de luare în posesie a bunului și nu îl poate vinde. Efectul acestei măsuri constă în conservarea bunului ca parte din patrimoniul pârâtului și, prin urmare, împiedicarea acestuia să dispună de bunul respectiv sau să acorde o garanție asupra bunului respectiv. Orice act juridic voluntar care afectează bunul după data intrării în vigoare a gajului poate fi anulat de către reclamant în măsura în care interesele acestuia sunt prejudiciate.

Interdicția provizorie

În cazul în care pârâtul nu respectă o interdicție, reclamantul poate iniția acțiuni împotriva acestuia pentru încălcarea interdicției. În cazul în care acuzația este admisă sau dovedită, printre penalitățile cu care se poate confrunta pârâtul se numără o amendă sau o pedeapsă posibilă cu închisoarea.

Conservarea documentelor și a altor bunuri

Nerespectarea ordinului ar putea avea ca rezultat acordarea unui decret implicit în litigiul principal împotriva părții în culpă. În plus, ar putea da naștere unei acțiuni pentru sfidarea instanței împotriva oricărei persoane care deține un document sau un bun specificat în interdicție.

3.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

Măsuri subordonate (*diligence on the dependence*)

În cazul popririi, dacă pârâtul are câștig de cauză, atunci poprirea este ridicată la pronunțarea decretului final. Dacă reclamantul are câștig de cauză, poprirea este executorie într-un termen de trei ani de la data decretului.

Un gaj împiedică pârâtul să dispună de sau să acorde o garanție asupra proprietății sale transmisibile prin moștenire. Gajul subordonat se transformă automat în gaj la pronunțarea decretului. Efectul gajului durează cinci ani, însă poate fi prelungit.

În cazul în care un sechestrul provizoriu este executat, acesta va avea efect timp de șase luni sau până la momentul anulării sale. Dacă acțiunea împotriva pârâtului nu are câștig de cauză, acest lucru va determina, de asemenea, încetarea sechestrului provizoriu.

Interdicția provizorie

O interdicție provizorie continuă până la anularea sa sau până la soluționarea definitivă a acțiunii. Dacă interdicția este limitată în timp, atunci ea va continua până la expirarea termenului specificat.

Conservarea documentelor și a altor bunuri

Ordinul este ridicat la momentul soluționării finale a acțiunii.

4 Există o cale de atac împotriva măsurii dispuse?

Măsuri subordonate (*diligence on the dependence*)

Un pârât poate obține o interdicție prin care să se împiedice utilizarea popririi subordonate în două situații. În primul rând, în cazul în care se poate verifica imediat că poprirea ar fi eronată, în sensul că a fost executată fără mandat, în mod necorespunzător sau cu rea intenție și fără cauză probabilă. În al doilea rând, în cazul în care pârâtul a depus la instanță suma principală care face obiectul acțiunii.

În cazul în care mandatul a fost acordat pentru măsuri subordonate, pârâtul sau orice altă persoană care deține un interes poate solicita anularea sau restricționarea acestuia. O anulare elimină mandatul în întregime și orice măsură care rezultă din acesta. Dacă se consideră că o poprire sau un gaj subordonat sau un sechestrul provizoriu executat(ă) în urma acordării mandatului este neaplicabil(ă), atunci poprirea, gajul sau sechestrul trebuie să fie anulat(ă).

Dacă mandatul a fost în fapt valabil, însă poprirea, gajul sau sechestrul provizoriu a fost fie ineficient(ă), fie neregulamentar(ă), atunci măsura poate să fie restricționată.

În cazul în care pârâtul solicită anularea sau restricționarea măsurii subordonate, reclamantul are sarcina de a convinge instanța că măsura nu ar trebui să fie anulată sau restricționată. Instanța poate solicita, de asemenea, ca pârâtul să stabilească o cauțiune (garanție) care, în momentul pronunțării decretului împotriva acestuia, să fie pusă la dispoziția reclamantului sub forma fondurilor poprite sau ca valoare a acestora sau, mai frecvent, întreaga datorie care a făcut obiectul litigiului.

Interdicția provizorie

Un ordin prin care se acordă sau se refuză interdicția provizorie, pronunțat în *Sheriff Court* poate fi atacat fără a fi necesară aprobarea instanței, la președinte (*Sheriff Principal*) (judecătorul superior de la nivel local) sau, cu aprobare din partea instanței, la *Court of Session*.

Un ordin prin care se acordă sau se refuză interdicția provizorie, pronunțat în *Court of Session* poate fi atacat în termen de 14 zile de la pronunțarea ordinului.

Conservarea documentelor și a altor bunuri

Un ordin prin care se acordă o cerere pentru conservarea documentelor sau a bunurilor pronunțat în *Sheriff Court* poate fi atacat în termen de 14 zile de la pronunțarea ordinului.

În *Court of Session*, orice persoană care primește o cerere de conservare a documentelor sau a bunurilor se poate înfățișa și se poate opune petiției în cazul în care dorește să facă acest lucru. La executarea ordinului, comisarul desemnat de instanță să facă acest lucru va informa destinatarul despre dreptul său de a solicita asistență juridică. În cazul în care scopul asistenței juridice este de a ajuta persoana respectivă să decidă dacă să solicite instanței să modifice ordinul, comisarul nu va începe percheziția, nu va lua în posesie și nu va conserva articolele incluse pe listă.

Linkuri conexe

[Serviciul instanțelor judecătorești din Scoția](#) (*Scottish Courts and Tribunals Service*)

[Serviciul privind insolvența](#) (*Accountant in Bankruptcy*)

■ Ultima actualizare: 28/09/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.